

Eugeniusz Wojciechowski

Modalny rachunek nazw
(Abstrakt)

Zdania o formie:

$x \text{ jest } \delta y$,

gdzie δ jest jednym z funktorów modalnych (o kategorii n/n) jest interpretowane zwykle jako oddające modalności typu *de re*, w przeciwieństwie do zdań podpadających pod schemat

$\Delta(x \text{ jest } P)$ – zapisywanych krócej - $\Delta P(x)$,

gdzie funktor modalny Δ (kategorii s/s) jest semantycznie dwuznaczny (*de re* lub *de dicto*). W literaturze dominuje traktowanie modalności jako modalności *de dicto*. Bierze się to głównie stąd, że rachunki modalne są uprawiane głównie jako rachunki zdaniowe, nadbudowane nad klasycznym rachunkiem zdań, gdzie - z natury rzeczy - nie wchodzi się w strukturę zdań. Mamy też pewne rozszerzenia ontologii elementarnej (Lebiediewa), z funktorem modalnym typu *jest- δ* (s/nn) jako funktorem pierwotnym.

Proponowana jest tu konstrukcja, w której funktor typu δ (n/n) jest terminem pierwotnym. Jest to modalna ontologia elementarna, będąca inferencyjnym rozszerzeniem jednego z wyżej wspomnianych systemów, mimo formalnego uproszczenia jego aksjomatyki.